

11. november 2021

Det enorme og uudnyttede potentiale i lokalt ejerskab til den vedvarende energi kan redde den folkelige opbakning.

Der er et enormt stort potentiale i lokalt ejerskab til vedvarende energi. Hvorfor udnyttes denne store ressource ikke? Man tromler i stedet for derudaf med enorme profitbaserede løsninger og forventer, at alene fordi det er led i den grønne omstilling, så skal alle bare lægge sig ukritisk ned.

Der skrives meget i medierne og tales meget i kommunerne om, at den manglende folkelige opbakning til omstillingen til vedvarende energi står i vejen for at realisere klimamålene. Det er ikke borgerne, der har ansvaret for den manglende opbakning, men i stedet politikerne, der ikke ser det enorme potentiale i at lade lokale have ejerskab.

Lokalt ejerskab kan være mindre lokalejede anlæg eller lokale solcellelaug, der skal gøre lokalområderne selvforsynende. Det betyder ikke nødvendigvis markbaserede anlæg, men kan fx være på tage på idrætshaller, offentlige bygninger, lagerbygninger, stalde mm, men kan også være velplacerede mindre markanlæg flere steder i et lokalområde. Et sådant setup ville potentielt betyde færre eller ingen problemer med den begrænsede kapacitet i elnettet, således at samfundet ikke skal betale for dyre forstærkninger. Samtidig ville den "grønne" fællesskabsfølelse og det fælles "grønne" ansvar styrkes, hvilket kunne bane vejen for andre områder af den grønne omstilling. I sidste ende kunne det også betyde en lavere elregning.

Naturligvis vil ideen om det lokale ejerskab til den vedvarende energiforsyning kræve, at man stiller krav til energifirmaerne og investorerne samtidig med, at de skal indvillige i en for dem knap så profitabel business case. Fårene ville blive skilt fra bukkene og man ville hurtigt se hvem, der er i det udelukkende for profit og hvem, der altruistisk er i det for en (grøn) fremtid.

Når man er kritisk overfor hvordan sol- og vindenergi udrulles over det ganske land, hvordan processen forløber og hvordan ingen borgere reelt inddrages, så får man som oftest at vide, at man "bare ikke vil have det i sin baghave". Argumentet er for letkøbt og decideret respektløst overfor de berørte naboer, der forholder sig kritiske over for fx processen eller overfor teknologien. Det handler ikke om at man ikke vil have vedvarende energi i sin baghave, det handler om inddragelse, medejerskab og en berettiget bekymring for om bagsiden af medaljen er blevet belyst grundigt nok. Den vedvarende energi bliver styret af profit og ikke meget andet. Hvorfor så ikke lade lokalområder og menigmand profitere, i stedet for få lodsejere, investorer og store kapitalfonde?

Med det lokale ejerskabs enorme potentiale kunne man med al sandsynlighed realisere de grønne projekter langt hurtigere end ved den kapitalistiske enegang. Men det ville kræve et stort arbejde og en massiv mentalitetsændring fra lovgivernes side i at understøtte landets borgere og kommuner med det praktiske i at overtage ejerskabet til den vedvarende energi og planlægningen heraf. Det kræver tillige vilje og rygrad at gå imod de stærke kapitalistiske kræfter, der styrer den

grønne omstilling i mange henseender. Det er nødvendigt med et fokus på og prioritering af det lokale ejerskab. Findes der folk derude med rygrad og vilje til en kursændring indenfor omstillingen af den vedvarende energi, kære folketingspolitikere og lokalpolitikere?

Det er ikke os borgere, der står i vejen for omstillingen til vedvarende energi - det er jer politikere, der fra start har valgt at se os som modspillere i stedet for medspillere, som forhindringer i stedet for aktiver, som problemet i stedet for løsningen. Vi, folket, er netop løsningen. Det er på tide, at I politikere får øjnene op for vores potentiale.

Mvh.

Mette og Ulf Vang Ørom

Hornslet